

ಡಾ.ವಿನೋದ ಭಟ್ಟಿ

ದಾಂಪತ್ಯ ಪಯಣದ ಒಂದು ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಪರಸಂಗದ ರಕ್ತ ಸ ಕಾಯುತಿರುತ್ತಾನೆ!

75: ಪರಸಂಗಕ್ಕೆ ಪಲಾಯನ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪರಸಂಗವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿರ್ಧಾರವೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಪರಸಂಗದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಸುಸೂತ್ರ ದಾಂಪತ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಯಬಹುದಾದುದರಿಂದ ಇದರ ಮೂಲ ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೋದಸಲ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹಾಗಾದರೆ ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ಮೂಲವು ಎಲ್ಲಿದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಅಂಶಗಳೇನು? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಸಲ ಚರ್ಚಿಸೋಣ.

ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುದೀರ್ಘ ದಾಂಪತ್ಯ ನಡೆಸಿರುವ ಅನೇಕ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಲ್ಲ? ಅವರ ಯಶಸ್ವೀ ದಾಂಪತ್ಯದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ: 'ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದೆವು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಭೇದಭಾವಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತುಲು ಆರಂಭಿಸಿದವು. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ, ಅಸಹನೆ, ಸಿಟ್ಟು ಶುರುವಾಯಿತು. ನಾನು ಸರಿ, ನಾನು ಸರಿಯೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಜಗಳವಾಡಿದೆವು. ಸಂಗಾತಿಯದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿದೆವು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಟಿತನವೇ ವಾಸಿ ಎಂದು ದೂರವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಂತರ ಒಬ್ಬರೇ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳು ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆವು. ಕ್ರಮೇಣ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಹಾಗಾಗಿ ಈಗ ಇಬ್ಬರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಿದ್ದೇವೆ.'

ಇವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ನಿಮಗೇನು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ? ಯಶಸ್ವೀ ದಂಪತಿ ತಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯದ ಕತೆಯನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಶುರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂಚೆ ಹೀಗಿತ್ತು, ನಂತರ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂದು ಕಾಲಾಧಾರಿತ ಘಟನಾವಳಿಯ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ— ಬದಲಾವಣೆ ರಾತ್ನೋರಾತ್ನಿ ಆದದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬದುಕು ಈಗ ಸುಖವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದಲ್ಲ ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಆಯಿತು, ದಾಂಪತ್ಯದ ಬಗೆಗೆ; ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ: ಅವರಂತೆ ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯವೂ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದೆ!

ದಾಂಪತ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಅಮೆರಿಕದ ದಾಂಪತ್ಯ ಚಿತ್ರಕರಾದ 'ಎಲೆನ್ ಬೇಡರ್' ಹಾಗೂ 'ಪೀಟರ್ ಪಿಯರ್ಸನ್' ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಯಶಸ್ವೀ ದಾಂಪತ್ಯವು ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಯ್ದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವೊಂದು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಪ್ರಬುದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವ ರೀತಿ ದಾಂಪತ್ಯವೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಯುವಾಗ ನೂರಂಟು ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಡರು ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಮೀರುತ್ತ, ಗೆಲ್ಲುತ್ತ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನವಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ದಾಂಪತ್ಯದ ಈ ಹಂತಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಹಂತ ಒಂದು: ಇಬ್ಬರು ಪರಸ್ಪರ ಇಷ್ಟಪಡಲು ಶುರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮುದಕೊಡುವ ಹಾರ್ಮೋನುಗಳು, ಎಂಡಾರ್ಫಿನ್ ಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸ್ರವಿಸುತ್ತವೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿನಂತೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತ ಮೋಹದ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿಗಿರುವ ತಾಸುಗಳು ಕ್ಷಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮರೆತು ಒಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಲೀನವಾಗಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. (ಎಂದೆಂದೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆತು ಬದುಕಿರಲಾರೆ... ಹಾಡು ಕೇಳಿರಬೇಕಲ್ಲ?) ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು 'ಹುಚ್ಚ'ರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗಾತಿಗಾಗಿ ಏನಿಲ್ಲ ಮಾಡಲು ತಾಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬದುಕೆಲ್ಲ ಮಧುಚಂದ್ರವೆನ್ನುತ್ತ ಪರಸ್ಪರ ಬದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. 'ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನಾನಿಲ್ಲ' 'ನಾನು ನೀನು ಬೇರೆಯಲ್ಲ' ಎನಿಸುವ ಈ ಅತೀವ ಏಕಾತ್ಮತೆಯ ಅವಲಂಬನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಸಿಹಿಜೊತೆಯ (Sweet

Symbiosis) ಹಂತವೆಂದು ಹೆಸರಿಸೋಣ. ತನ್ನತನವನ್ನು ಮರೆತು ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸುವುದೇ ಈ ಹಂತದ ಲಕ್ಷಣ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದು ಕಾಮಕೂಟಕ್ಕೆ, ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಹಂತ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂಬರುವ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನೂ ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಇದು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಬಂಧನವನ್ನು ಕಾಯಂಗೊಳಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗಿರಲು, ಮದುವೆಯಾಗಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಂತ ಎರಡು: ಸಿಹಿಜೊತೆಯ ಹಂತ ಎಷ್ಟೇ ಮುದಕೊಟ್ಟರೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಇರಲಾರದು. ಕ್ರಮೇಣ ಮಧುಚಂದ್ರದ ಅವಧಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಮದ ಹುಚ್ಚು ಇಳಿಯುತ್ತ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ವಾಸ್ತವದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮರಳುತ್ತದೆ. ಕುರುಡು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಬರುತ್ತ ಇಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಗಾತಿಯ ಮುಂಚೆ ಕಾಣದಿದ್ದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ಈಗ ಮುಖಕ್ಕೆ ರಾಚುತ್ತವೆ. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ತಿದ್ದುವುದು ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಸಹನೆ, ವಿರಸ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಜಗಳ ಬೆಳೆದು ಹಣಾಹಣೆಯಾಗಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿರಾಶೆಪಡಿಸುವುದು, ಘಾಸಿಮಾಡುವುದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮುಂಚಿನ ಸಿಹಿಯೆಲ್ಲ ಕಹಿಯಾಗುವ, ಹುಳಿಯಾಗುವ ಈ ಹಂತಕ್ಕೆ ಕಹಿಜೊತೆ (sour symbiosis) ಎಂದು ಹೆಸರಿಸೋಣ.

ಸಿಹಿ ಸಂಬಂಧವು ಕಹಿಯಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು? ಉತ್ತರ ಸರಳ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಲು (ಅದನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಯೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ) ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಅವರ ಹತ್ತಿರವಾಗಲು, ಅವರ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯಲು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಂಗಾತಿಯಿಂದ ಸುಖವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರ ನೋವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆವಷ್ಟೇ ವಿನಾ ಅವರೊಡನೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಗಾತಿಯಿಂದ ಬರುವ ನಿರಾಸೆಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಕೋಪವನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂದರೆ, ಸಂಗಾತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಭಯ, ನೋವು, ಅಸಮಾಧಾನ, ಸಿಟ್ಟು, ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮುಂತಾದ ನೇತೃತ್ವಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ! ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ನೇತೃತ್ವಕತೆ ಮಗುವಾಗಿರುವಾಗಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ನಂಟಿನ ನಮೂನೆಯಲ್ಲೇ (attachment styles) ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಲು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ:

ರಾಜ ಹಾಗೂ ರಾಣಿ (ನಿಜವಾದ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲ) ದಂಪತಿ. ರಾಜನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕವನಿರುವಾಗ ಅಮ್ಮನ ಪ್ರೀತಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿತನದ ಮೂಲಭಾವ ಮನೆಮಾಡಿದೆ. ರಾಣಿ ತನಗಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಾಗಿ ಖಾಲಿತನ ಮನಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಯ ತೋರ್ಪಡಿಸಲು ಅವನೇನು ಮಗುವೆ? ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಅಧಿಕಾರವಾಣಿಯಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಲೇ, ನಿನಗೆ ಗಂಡ, ಮನೆ ಅಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬೇಡವೆ?' (ಮದ್ಯರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತ ಸಪ್ತಳವಾದರೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ, 'ಏ, ಯಾರದು?') ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸುವ ಹಾಗಿ!

ನಾವೆಲ್ಲ ಹೀಗೆಯೇ: ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವಾಗ ಸಂಗಾತಿಯ ವರ್ತನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪರಿಣಾಮ? ಮುಂಚಿನ ಮೃದುಭಾವ ಮರೆಯಾಗಿ ಕಠಿಣತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹೇಳಿ, ಪರಸ್ಪರ ದೂಷಣೆ, ತಿರಸ್ಕಾರದ ಹೊಡೆತ ನಿರಂತರವಾದರೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟಡ ಕುಸಿಯಲು ಎಷ್ಟೊತ್ತು ಬೇಕು?

ಹತಾಶೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಗಳೇನಿವೆ? ದಾಂಪತ್ಯವಿರಿಸಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕತೆಯೆಂದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿರುವವರು ಚಿಕ್ಕ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಿರುಪಾಯರಾಗಿ ಹಳಸಿದ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕಲು ಹೇಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಂಬಂಧ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವೆರಡೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವವರು ಮೂರನೆಯ ಹಾದಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಪರಸಂಬಂಧ! ಉಚಿತ ಸಹಾಯವಾಣಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಮಂಗಳವಾರ ಹಾಗೂ ಶುಕ್ರವಾರ ಕರೆಮಾಡಿ. ಲೈಂಗಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ: 8050255229 (ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3ರಿಂದ 5ರ ತನಕ); ದಾಂಪತ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ: 8494944888 (ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11ರಿಂದ ಸಂಜೆ 5ರ ತನಕ) ಲೇಖಕರ ವಿಳಾಸ: www.medisex.org